

Depechen

Nyhedsbrev om skat, moms og regnskab

Skattespørgsmål, når kunder og medarbejdere inviteres på festival

Forretningsforbindelser og medarbejdere, der modtager en partoutbillet til en musikfestival, der strækker sig over flere dage, kan meget vel se frem til en efterregning fra Skattestyrelsen.

Af Lars Bodín Jacobsen, lar@bdo.dk

Årets første store musikfestival, NorthSide, står for døren. Kort efter følger Tinderbox, så Roskilde og senere Smukfest i Skanderborg. Det er festivaler, der afvikles af dybt professionelle arrangører, der alle tilbyder særlige B2B-koncepter, hvorefter virksomheder kan invitere kunder og medarbejdere til at netværke, mens de lytter til god musik og indtager god mad, vin og øl. Noget andet end de traditionelle events, hvor kunder og leverandører inviteres til en runde golf, på jagt, til fodbold eller på en sejltur, og angiveligt noget som mange virksomheder finder interessant.

Den slags rejser ofte spørgsmål om de skattemæssige konsekvenser for dem, der er siger 'ja tak' til en invitation fra en forretningsforbindelse eller fra arbejdsgiveren til uden egenbetaling at deltage i en sådan festival.

Medarbejdere

De skattemæssige konsekvenser for medarbejdere, der inviteres til at deltage i en musikfestival for at netværke med arbejdsgiverens forretningsforbindelser lader sig let beskrive, idet der på skat.dk tidligere i år blev offentliggjort en [afgørelse fra Landsskatteretten](#) om netop denne problemstilling.

Sagen angik en lønmodtager, der af sin arbejdsgiver var blevet pålagt at deltage i Tinderbox Festival i 2022 for at netværke med de forretningsforbindelser, som arbejdsgiveren havde inviteret til denne. Medarbejderen var af Skattestyrelsen anset for skattepligtig af værdien af billetten, der inklusive mad og drikke samt bustransport var opgjort til ca. 3.800 kr.

Afgørelsen blev stadfæstet af Landsskatteretten, der fastslog, at den omstændighed, at medarbejderen var blevet pålagt at deltage og dybest set havde været på arbejde under festivalen, ikke havde nogen betydning.

Landsskatterettens præmisser indeholder dog en vigtig bemærkning, idet Landsskatteretten meget tydeligt fastslog, at der gælder en forskel mellem arrangementer, der strækker sig over flere dage og et endagsarrangement. Havde medarbejderen kun deltaget en enkelt dag, ville den gratis deltagelse derfor næppe være blevet anset for skattepligtig.

Forretningsforbindelser

Risikoen for beskætning er den samme for forretningsforbindelser. I en ældre afgørelse blev en formand for en antenneforening således anset for skattepligtig af værdien af en partoutbillet til Smukfest, idet værdien dog blev ansat til 50 % af billetens kostpris. Omvendt har Landsskatteretten fastslået, at forretningsforbindelser ikke er skattepligtige af værdien af deltagelse i en eksklusiv dagsjagt med efterfølgende spisning, men til gengæld statueret skattepligt i forhold til jagtrejser til udlandet af flere dages varighed. Også for forretningsforbindelse skelnes der altså mellem endagsarrangementer og events, der strækker sig over flere dage.

DEPECHEN 2026, NR. 11

3. juni 2026

Indhold

- Skattespørgsmål, når kunder og medarbejdere inviteres på festival
- Arbejdsgiveres håndtering af brutto-lønsordninger
- Løn eller udbytte til hovedaktionærer – hvad er bedst?
- Privates skattefradrag for tab ved pengeudlån og kaution
- Lovpligtige og frivillige ESG-oplysninger i årsrapporten.

Arbejdsgiveres håndtering af bruttolønsordninger

Selvom en medarbejder selv har betalt for et personalegode via en lønnedgang, er der tilfælde, hvor der skal medtages et beløb på dennes lønseddel som A-indkomst. Det gælder fx for sundhedsforsikringer, hvis disse også dækker i fritiden.

Af Bo Torpegaard Rubien, btor@bdo.dk

Bruttolønsordninger er en samlet betegnelse for aftaler, hvor en lønmodtager accepterer en lønnedgang for i stedet at modtage et eller flere personalegoder fra sin arbejdsgiver. Der er således tale om personalegoder, som reelt ikke koster arbejdsgiveren noget bortset fra lidt administration.

Når sådanne ordninger overhovedet er interessante, skyldes det skattereglerne. Mens pengeløn altid beskattes krone for krone, er det ikke alle personalegoder, som beskattes med et beløb svarende til værdien af godet. En række bestemte goder beskattes således med et mindre beløb eller slet ikke, og for disse goder er en bruttotrækordning en fordel.

Hvilke goder?

De personalegoder, som det kan være interessant for lønmodtagere selv at betale for via en bruttolønsnedgang, er følgende:

- Privat telefon
- Privat internet
- Sundhedsforsikringer og massage
- Pendlerkort til bus og/eller tog samt Brobizz
- Uddannelser
- Parkering ved arbejdspladsen.

Som det fremgår, er der tale om goder, som mange arbejdsgivere frivilligt tilbyder at betale som en del af deres personalepolitik – altså uden egenbetaling fra medarbejdernes side. Ganske mange firmaer tilbyder således fx at betale for en sundhedsforsikring og for parkering ved arbejdspladsen for deres medarbejdere, ligesom mange har en ordning med fri telefon. I så fald er en bruttolønsordning omkring goderne selvsagt ikke interessant.

Bruttolønsordninger godkendes kun af Skattestyrelsen, hvis en række betingelser er opfyldt. Dem kan du læse mere om i [denne publikation](#).

På lønsedlen

Selvom en medarbejder selv finansierer et personalegode via en lønnedgang, er der stadig tilfælde, hvor der skal medtages et beløb som A-indkomst på dennes lønseddel, fordi godet på trods af selvfinansieringen stadig er skattepligtigt i et eller andet omfang. Sker dette ikke, hæfter arbejdsgiveren for den ikke indeholdte kildeskat, ligesom medarbejderen senere kan få en efterskat.

Når det gælder fri telefon, skal der medtages et beløb på 291,67 kr. pr. måned (2026-niveau) på lønsedlen. Det samme er tilfældet for privat internet, hvis dette ikke giver adgang til arbejdsgiverens netværk via en VPN-forbindelse. Beløbet er også det samme, hvis både en fri telefon og det private internet uden netværksadgang til arbejdspladsen betales via en bruttolønsordning.

Særligt om sundhedsforsikringer

I de tilfælde, hvor den skattepligtige del af et bruttolønsfinansieret personalegode svarer til den faktiske udgift, vil en bruttolønsordning som oftest være en decideret ulempe for lønmodtageren. I så fald er det bedre, at medarbejderandelen trækkes af den ansattes løn efter skat. Ellers betaler medarbejderne både den fulde udgift via lønnedgangen plus skatten af godet.

Det er fx tilfældet med sundhedsordninger og sundhedsforsikringer, som også dækker i fritiden, og hvor medarbejderen er skattepligtig af den del af præmien, som dækker denne del. I sådanne tilfælde er det mere fordelagtigt for medarbejderen at betale den særskilte præmie for fritidsdækningen af beskattede midler, fordi der i så fald intet er at beskatte.

”Der er således tale om personalegoder, som reelt ikke koster arbejdsgiveren noget bortset fra lidt administration”

Løn eller udbytte til hovedaktionærer – hvad er bedst?

Grænsen for hvornår hovedaktionærer bør vælge at hæve udbytte fremfor løn i deres selskab, ligger ved grænsen for, hvornår der skal betales topskat, mens den skattemæssigt mest optimale hævning i år ligger på ca. 950.000 kr. for mange.

Af Jesper Pultz Havgaard, jehav@bdo.dk

Ejerledere, der driver virksomhed gennem et selskab, er i den heldige situation, at de i forhold til skattemyndighederne normalt frit kan bestemme, hvor meget de vil trække ud af deres selskab, og om de vil gøre det som løn eller som udbytte.

Vi bliver tit spurgt, hvad der ud fra en skattemæssig synsvinkel bedst kan betale sig. I år lyder svaret, at den optimale hævning for en ejerleder, der er gift og som ikke har mere end 15 år til pensionsalderen, udgør præcis 951.192 kr. svarende til en gennemsnitlig hævning på små 80.000 kr. om måneden, og at beløbet skal være sammensat således:

Indkomsttype	Beløb
Alm. løn, inklusive værdi af fri bil mv. – før AM-bidrag	696.957 kr.
Arbejdsgiverindskud på pensionsordning inkl. ATP-bidrag	95.435 kr.
Udbytte	158.800 kr.
I alt	951.192 kr.

Forklaringen på beløbene er, at en almindelig løn på lige under 700.000 kr. betyder, at der hverken skal betales mellemskat, topskat eller toptopskat af denne indkomst, og at marginals-katten dermed holdes på det absolut laveste niveau, som i en gennemsnitskommune ligger på 42,1% inklusive AM-bidrag, men eksklusiv evt. kirkeskat.

Pensionsindbetalingen beskattes ikke i indskudsåret, men først når pengene til sin tid udbetales som pension, men beløbets størrelse betyder, at indskuddet lige præcis giver det maksimale ekstra pensionsfradrag på årsopgørelsen. Beløbsgrænsen for dette fradrag udgør i 2026 et beløb på 87.800 kr. efter AM-bidrag for en ejerleder, der er berettiget til det store fradrag.

Og endelig betyder en udbytteudlodning på 158.800 kr., svarende til 2 x 79.400 kr., at denne kun beskattes med 27 %, hvis ellers ægteparret ikke har anden aktieindkomst. Da selskabet i modsætning til løn og pensionsindbetaling ikke har fradrag for udbytteudlodninger, udgør den effektive marginals-kattesats for udbyttebeløbet dog 43,1 %. Det er trods alt stadig pænt lavt.

Større hævninger

For ejerledere, der har behov for større hævninger, melder der sig hurtigt et spørgsmål om, hvornår det er mest optimalt at stoppe med at hæve løn og i stedet finansiere privatforbruget med udbytteudlodninger. Svaret på det spørgsmål er, at skiftet som hovedregel bør ske ved grænsen for, hvornår der skal betales topskat. Det skal der i 2026 af indkomst før AM-bidrag over 845.543 kr. Indkomst over dette beløb kan mest optimalt udbetales som udbytte – også selvom dette beskattes med 42 %. At det forholder sig sådan, kan illustreres med nedenstående skema over de effektive marginals-katteprocenter, hvor der for udbytteindkomst er taget hensyn til den manglende fradragsret i selskabet.

Indkomsttype	Marginals-katteprocent
Bundskatteindkomst	42,1 %
Udbytteindkomst op til progressionsgrænsen	43,1 %
Mellemskatteindkomst	49,0 %
Udbytteindkomst over progressionsgrænsen	54,8 %
Topskatteindkomst	55,9 %
Top-topskatteindkomst	60,5 %

Der er i tabellen set bort fra kirkeskat. For mange ejerledere vil forskellen i marginals-katteprocenten mellem udbytteindkomst over progressionsgrænsen og topskatteindkomst derfor være mere end de 1,1 %, som fremgår af tabellen, hvilket øger fordelene ved at vælge udbytte fremfor løn.

”Svaret på det spørgsmål er, at skiftet som hovedregel bør ske ved grænsen for, hvornår der skal betales topskat”

Privates skattefradrag for tab ved pengeudlån og kaution

Ikke mange ved det, men faktisk kan private opnå fradrag for tab ved pengeudlån, hvis tabet overstiger 2.000 kr. – dog kan tab på nærtstående familiemedlemmer ikke fratregkes, ligesom hovedaktionærer ikke kan fratregge tab på deres selskab.

Af Mark Stahlbaum Larsen, marla@bdo.dk

Det hænder, at private låner penge ud eller kautionerer for andres gæld. Det kan være udlån til finansiering af en uddannelse, til køb af hus eller bil, eller til start af en virksomhed. Hvis den slags ender med et tab, fordi låntageren dør eller går konkurs, er tabet fradragsberettiget som negativ kapitalindkomst med en skatteværdi på op til 42 % + evt. kirkeskat, hvis tabet overstiger 2.000 kr.

Kaution

Indfrielse af en kaution giver ikke i sig selv ret til fradrag, da kautionisten ved indfrielsen automatisk får et regreskrav mod den, der er kautioneret for. Altså en mulighed for at få godtgjort beløbet. Hvis dette viser sig umuligt – hvilket ofte er tilfældet – kan tabet på regreskravet imidlertid fratregkes på samme måde som et tab ved et pengeudlån, idet regresfordringen i så fald anses for anskaffet for et beløb svarende til det, der er betalt ved indfrielsen af kautionen. Det fremgår blandt andet af en [kendelse fra Landsskatteretten](#) fra sidste år.

Sagen handlede om en mand, der personligt havde kautioneret for et beløb på 700.000 kr. for et selskab, hvori han via et holdingselskab ejede 15 % af aktierne, og som blev aktuel, da selskabet gik konkurs. Skattestyrelsen havde i første omgang nægtet fradrag for tab, men skiftede undervejs holdning og erklærede sig enig i, at manden var berettiget til et fradrag på små 200.000 kr. Dette tilsluttede Landsskatteretten sig, men hjemviste sagen til fornyet behandling hos Skattestyrelsen, idet forholdet til andre solidarisk hæftende kautionister ikke var belyst.

Hovedaktionærer

Medmindre lånet er ydet med en konverteringsret, hvilket kan skabe andre problemer, jf. [denne artikel](#), kan der ikke opnås fradrag for tab på selskaber, hvori låntageren på noget tidspunkt indenfor de seneste fem år direkte eller indirekte har ejet 25 % eller mere af kapitalen eller rådet over mere end 50 % af stemmerne heri. Er ejerandelen mindre, fx 15 %, jf. overfor, kan tabet fratregkes.

Nærtstående

Der kan heller ikke opnås fradrag for tab på udlån til forældre og bedsteforældre og heller ikke til børn og børnebørn og dissers ægtefæller. Afgrænsningen betyder, at der godt kan opnås fradrag for tab på pengeudlån til fx søskende og til nevøer og niecer samt til private venner og bekendte.

Kun egentlige pengeudlån

Der kan kun foretages fradrag for tab ved egentlige pengeudlån og for tab på regreskrav som følge af kaution. Der kan således ikke foretages fradrag for tab, hvis man har forudbetalt et beløb for fx en flyrejse eller for nye møbler, hvis firmaet går konkurs. Der kan normalt heller ikke foretages fradrag for tab ved bedrageri, (internet-)svindel eller tyveri.

Den tidsmæssige placering af fradraget

Fradrag for tab kan foretages i det år, hvori tabet er endeligt konstateret og forudsætter, at der er foretaget sædvanlige bestræbelser på at inddrive tilgodehavendet. Det er ikke tilstrækkeligt for tabsfradrag, at skyldneren er stoppet med at betale af på gælden og måske her erklæret at være uden midler til at gøre dette.

Omkostninger ved tvangsinddrivelse

Landsskatteretten har i en [nylig offentliggjort afgørelse](#) fastslået, at udgifter til et inkassobureau for inddrivelse af et tilgodehavende ikke kan fratregkes. En konklusion, som ikke synes ubestridelig. Sagen handlede om en kvinde, der havde udlånt et beløb på små 120.000 til (angiveligt) en bekendt til køb af en bil, men som havde måttet gå til et inkassofirma, da tilbagebetalingen gik i stå. Det lykkedes inkassofirmaet at inddrive resttilgodehavendet, men som betaling for indsatsen beregnede firmaet sig et honorar på 40 % af de inddrevne penge.

”Afgrænsningen betyder, at der godt kan opnås fradrag for tab på pengeudlån til fx søskende og til nevøer og niecer samt til private venner og bekendte”

Lovpligtige og frivillige ESG-oplysninger i årsrapporten

Kun få danske virksomheder er forpligtet til at medtage ESG-oplysninger i deres årsrapport, men det betyder ikke, at arbejdet med ESG er gået i stå. Flere ser selv værdien i at gøre det, mens andre kommer til at gøre det efter pres fra omverdenen.

Af Mia Wauder, miw@bdo.dk

EU-parlamentets beslutning om at ændre grænserne for, hvilke virksomheder, der skal rapportere om deres arbejde med miljøforhold (E), sociale forhold (S) og ledelse (G), betyder på den ene side, at kun meget få danske virksomheder i øjeblikket er decideret pligtige til at medtage oplysninger herom i deres årsrapport, men tiltaget har på den anden side ikke medført, at virksomhederne ikke længere arbejder med disse emner.

For nylig afviklede vi således et webinar for leverandører til en af vores kunder, som har meddelt deres samarbejdspartnere, at de prioriterer dem, som arbejder med ESG og kan dokumentere dette. På webinarret gav vi input til leverandørerne om, hvordan de helt lavpraktisk kan komme i gang med arbejdet, herunder med at formulere et såkaldt SBTI-commitment med konkrete klimamål.

Lovpligtige ESG-oplysninger

Virksomheder i regnskabsklasse C-stor er p.t. underlagt en egentlig pligt til rapportering. Det skal ske i form af en "Redegørelse for samfundsansvar", der skal være en del af ledelsesberetningen. Hvis det ønskes, kan virksomheden publicere den særlige redegørelse på sin hjemmeside, hvis blot det heraf fremgår, hvilken periode redegørelsen vedrører, og hvilken årsrapport den knytter sig til. I årsrapporten skal der samtidig indsættes et link til redegørelsen i ledelsesberetningen.

For regnskabsår, der begynder den 1. januar 2027 og derefter, forventes disse virksomheder at skulle rapportere efter en særlig CSRD-standard, det vil sige EU-regler for rapportering af ESG-forhold. Disse regler vil medføre krav om væsentlig mere detaljeret, standardiseret og datadrevet rapportering, som bliver underlagt krav om revisorerklæring med sikkerhed og som ikke længere kun kan publiceres på virksomhedens hjemmeside. Reglerne gælder for virksomheder med mere end 1.000 ansatte og en omsætning på over 450 mio. EUR. Det kan ikke udelukkes, at ikrafttrædelsestidspunktet kan blive ændret (udskudt).

Frivillige ESG-oplysninger

Virksomheder i regnskabsklasse B og C-mellem er ikke pligtige til at medtage ESG-oplysninger i ledelsesberetningen eller på deres hjemmeside, men kan frivilligt vælge at gøre det. Blot skal de være opmærksomme på ikke at gøre det på en måde, som kan opfattes som brug (tilvalg) af de regler, som klasse C-stor er underlagt, da dette kan medføre krav til præsentation og sammenhæng i årsrapporten. Risikoen herfor kan fx elimineres ved enten slet ikke at medtage oplysninger om ESG-arbejdet i årsrapporten, men kun på hjemmesiden, eller ved i årsrapporten at anføre, at der er tale om information om indsatser på ESG-området og ikke om en redegørelse for samfundsansvar.

De virksomheder, der i deres årsrapport frivilligt ønsker at rapportere om deres ESG-arbejde anbefales at gøre dette efter den såkaldte VSME-standard, som er et EU-genereret rapporteringsværktøj målrettet mindre og mellemstore virksomheder, og som hjælper dem med at beskrive deres arbejde med bæredygtighed på en struktureret måde. En god måde at komme i gang på. Efter standarden skal virksomhederne rapportere om CO₂-udledning, om energiforbrug, om affald, vand og ressourcer samt om medarbejdere og arbejdsvilkår tillige med simple governance-oplysninger.

VSME-standard er en enklere ramme for rapportering, og kan opfattes som en light-version af de CSRD-regler, som kommer til at gælde for de store virksomheder. Der er for så vidt intet til hinder for, at disse virksomheder kan bruge VSME-standard som grundlag for deres rapportering, men de vil i givet fald ofte skulle supplere med oplysninger fx om menneskerettigheder, antikorrupsion og bestikkelse. For dem kan standarden være et nyttigt værktøj, men ikke i sig selv en sikker genvej til at opfylde lovkravene.

BDO Statsautoriseret Revisionspartnerselskab, en danskejet rådgivnings- og revisionsvirksomhed, er medlem af BDO International Limited - et UK-baseret selskab med begrænset hæftelse - og del af det internationale BDO-netværk bestående af uafhængige medlemsfirmaer. BDO er varemærke for både BDO-netværket og for alle BDO medlemsfirmaerne. BDO i Danmark beskæftiger mere end 1.800 medarbejdere, mens det verdensomspændende BDO-netværk har godt 95.000 medarbejdere i mere end 169 lande.

Denne publikation er skrevet i generelle vendinger og skal alene betragtes som generel vejledning. Publikationen dækker ikke specifikke situationer, og du bør ikke handle - eller undlade at handle - uden at have fået professionel rådgivning. Kontakt venligst BDO for at drøfte de specifikke problemstillinger. BDO, vores partnere og medarbejdere påtager os ikke ansvar for tab foranlediget af en handling, der er taget - eller ikke er taget - på baggrund af oplysningerne i denne publikation.